- [2021] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 87

    - ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ

- v.
- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ
- (2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 510)

    - ਮਈ 12, 2021

- [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

        - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ: ਆਰਟੀਕਲ 21 - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਕੋਈ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
    - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ - ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੈਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ -
    - ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
      ਨਾਗਰਿਕ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਤ
    - ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ,
- ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੇਂਦਰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
    - ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ।

        - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਉਪਾਅ - ਆਧਾਰ: ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ - ਕੋਈ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਜਦੋਂ
- ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ
    - ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 437 - ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ -
    - ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਕਿਸ ਲਈ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- 87

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 437, 439 - ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 437 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਧਾਰਾ 439 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ
    - ਜ਼ਮਾਨਤ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ
- ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਕੀ ਰਿੱਟ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ - ਏ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ - ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ - ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ
- ਰਿਮਾਂਡ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗੀ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗੀ.
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਐਸ.ਐਸ.167, 439 – ਕੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
    - ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 - ਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਹੈ, (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ
- ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ) ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਪੁਲਿਸ) ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

- ਹਿਰਾਸਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ; ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਸ.167 - ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਦੇਸ਼, ਪ੍ਰਭਾਵ - ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
      ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

- ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ - ਜੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਉਨੀ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
- ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਸਮਾਂ

- ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ - ਜੇ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੜੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ
    - ਜ਼ਮਾਨਤ।

        - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 428 – ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਰੱਖੀ ਗਈ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਧਾਰਾ 428 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

    - ਕੈਦ।

        - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
    - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
    - ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਣ ਸਮਰੱਥ ਹੈ - ਜੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ - ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ
    - ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ - ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੋ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ

- ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ (ਯੂਏਪੀਏ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ) - ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਲਈ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ - ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ - ਇਹ ਵੀ ਹੈ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ -
    - ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਿਰਾਸਤ (ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ/ਹਿਰਾਸਤ), ਜੇ ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਸਲ ਵਿੱਚ,
- ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਮਿਆਦ
    - ਹਿਰਾਸਤ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 167 (3) ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ -
- ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ - ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਰਤੋਂ ਹੈ
    - ਜਾਂ ਕਾਰਨ ◌ਾ◌ं ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਕੋਡ (1898) ਦੇ ਉਲਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ - ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਸ.167 - ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੋਵੇ - ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਕੀ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ
    - ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ - 'ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਧਾਰ ਹੈ - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ - ਕਾਰਨ ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ –
- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਫ ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ
- ਰਿਮਾਂਡ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ
- ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
  ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167
  - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ
- ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ
  ਆਮ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਰਡ ਦਾ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਵੇਗਾ - ਧਾਰਾ 167 'ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ' - ਜੇ
- ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
  - ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 - ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ/ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ: ਧਾਰਾ 22 (1) ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ

- ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ - ਹੁਣ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ - ਧਾਰਾ 22 (1) ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 22 (1) ਕਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ
ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 22 (1)।
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973: ਧਾਰਾ 167 - ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.4.2020 ਤੋਂ 25.4.2020 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼
  - ਧਾਰਾ 167 ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ
- ਮੌਕਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
- ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - 28.08.2018 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ - ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ - ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਆਦ
- ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਜੇਲ੍ਹਾਂ: ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਥਿਤੀਆਂ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ - ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ।

- ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

- ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

- 1.1. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ
  - ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

- ਧਾਰਾ 157 ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ
- ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ (81) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪਰਵੀਜ਼ ਗਾਇਬ ਸੀ।
- (ਪਾਰਸ 24, 27) [127--; 128-; 134--]
    - ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਮਦ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1506: [1962]
    - ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 915 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।
    - 1.2 ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਨ
- ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1980 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 22 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਰੋਕੂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। 'ਘਰ'
- ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- 'ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 43, 45) [145--; 147-; 148-]
    - ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਭਾਰਤ ਸੰਘ (ਯੂ.ਓ.ਆਈ.) ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.
    - ਏਆਈਆਰ (1982) ਐਸਸੀ 710: [1982] 2 ਐਸਸੀਆਰ 272 – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
    - ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਏਆਈਆਰ (1985) ਐਸਸੀ 1082: [1985] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 83 - ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
    - ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ

- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਪਰਾਧ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ (ਐਨਸੀਆਰਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਨ। ਸਾਲ 2019 ਤੱਕ ਕੁੱਲ 1350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸਨ। 1350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 617 ਸਬ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
    - ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 410 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 144 ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 86 ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 41 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹਾਂ
    - ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 31 ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 19 ਬੋਰਸਟਲ ਸਕੂਲ ਅਤੇ 2 ਹੋਰ
    - ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ੩੧ ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ੨੦੧੯ ਵਿੱਚ ੧੧੮.੫ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਪੁਰਸ਼ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, 2019 ਦੌਰਾਨ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 18,86,092 ਕੈਦੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ 4,78,600 ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ
    - ਸਾਲ 2019 'ਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3,30,487 ਸੀ, ਜੋ ਅਸਲ 'ਚ 69.05 ਸੀ।
- ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ
    - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 167.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 100 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ 174 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ
- ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ। ਦੂਜਾ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਜਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ (6818.1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਪਾਰਸ 48, 49, 50) [154-; 155--]
    - ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ
- ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
    - ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਕੈਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ. ਸ਼ਬਦ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਹੈ
    - ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ
- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
    - ਇਹ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਤ

- ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
  ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਤੋਂ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਟੱਲ ਮੂਲ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 51] [155--; 156--]

    - ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 597:
    - [1978] 2 621 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ

- ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ. ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ
  - ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਰਦ
  - ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ
  - ਆਦਮੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸੰਗਠਿਤ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ. ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਟੀਚਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੀਮਤੀ, ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
  - ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੈ
  - ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। (ਪਾਰਸ 53, 54) [157--]

    - ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ ਵੀ. ਐਨੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਆਦਿ। ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 1096: [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 7 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ
    - ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਉਪਾਅ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ।

- ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 57, 59] [159--; 159-]
- ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਐਮ.ਟੀ.
- ਜੋਏ ਇਮੈਕੁਲੇਟ (2004) 5 ਐਸਸੀਸੀ 729 : [2004] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 71; ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਸੈੱਲ ਬਨਾਮ ਅਨੁਪਮ ਜੇ ਕੁਲਕਰਨੀ (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 141: [1992] 3 ਐਸਸੀਆਰ 158 -

- ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ ੪੩੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ੪੩੯। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ
- ਜ਼ਮਾਨਤ ਧਾਰਾ ੪੩੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ
  - ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 439 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
- ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ। [ਪੈਰਾ 60] [159-; 160--] ਕੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਹੈ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ (167) ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ।
    - 4. ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ
  - ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗੀ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
  - ਜੀ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗੀ. [ਪਾਰਸ 61,
  - 63][160--; 161--]
    - ਮਨੁਭਾਈ ਰਤੀਲਾਲ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਮਨੁਭਾਈ ਰਤੀਲਾਲ ਪਟੇਲ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
    - (2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 314 : [2012] 8 ਐਸਸੀਆਰ 993; ਗੰਭੀਰ ਧੋਖਾਧੜੀ
    - ਜਾਂਚ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਵੀ. ਰਾਹੁਲ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ।
    - (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 266: [2019] 5 ਐਸਸੀਆਰ 91 - ਭਰੋਸੇ.

- ਚਾਹੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ (ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ)
- ਅਦਾਲਤ) ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ (167) ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.? ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ
  ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, (ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ) ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ।
  - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਹੋਵੇਗੀ
  - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ) ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
  - ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ
  - ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ;
  - ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 66, 67) [163--]
    - ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.?

- ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
  - 28.08.2018. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
  - 30.08.2018 ਨੂੰ ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 48)। ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਇੱਕ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ
  - 57 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਹੁਣ, ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ 'ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ' ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
(ਪਾਰਸ 71, 72) [164--]
- - ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ। ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
    - ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ/ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ,
    - ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ? ਜੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
- ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼
    - ਮਕਸਦ ਲਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘੜੀ ਦੀ ਟਿਕਟਿਕ ਸੈੱਟ ਕਰੇਗਾ
- ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ। ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਚਾਹੇ ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇ
    - ਇੱਕ ਜੋ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
    - 167. [ਪਾਰਸ 76, 78][165--; 166-; 167-]
- <u>ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>
    - ਜੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ? ਧਾਰਾ 428 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
    - ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 80, 82) [167--]

- ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਏ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਬਾਰੇ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ
    - ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ
    - ਕੇਸ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੇੜਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
    - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ (ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨ) ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ
    - ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਈ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ
    - ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ। [ਪੈਰਾ 85] [169--]
        - ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ
        - ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 1646: [1987] 3 ਐਸਸੀਆਰ 84 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ

- ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
    - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਹਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟ-ਆਫ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ੪੨੮ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ' ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਅੱਗੇ
    - ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ (ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ/ ਹਿਰਾਸਤ) ਹੈ

- ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਜੇ ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਉਹ ਮਿਆਦ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਹੈ/
- ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ
    - ਧਾਰਾ 428 ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ। (ਪਾਰਸ 86, 88, 89) [169--; 170--]
        - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
- ਧਾਰਾ 167 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਪੀ.ਸੀ.
        - 8.1 ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
    - 167. ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 167 (3) ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਰਤੋਂ ਹੈ
    - ਜਾਂ ਕਾਰਨ ◌ਾ◌ਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਲੇ ਕੋਡ (1898) ਦੇ ਉਲਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਡ
- ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ
    - ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਦੁਬਾਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 90] [170--]
- 8.2 ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ/ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ
- ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
    - 167. [ਪਾਰਸ 91, 92, 93][170--; 171--]

- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ

- ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
  ਪਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ) ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ
  - ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
  - ਕਿਸੇ ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਮ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ। [ਪੈਰਾ 94] [171--]

- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ

  ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ
  - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। 'ਹਿਰਾਸਤੀ
  - ਪੁੱਛਗਿੱਛ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ। ਕਾਰਨ ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ
  - ਜੇਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
  - ਅਦਾਲਤ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ
  - ਹਿਰਾਸਤ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਦਾ ਹੈ
    ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ [ਪੈਰਾ 95][171-ਈ-ਐਚ; 172-ਏ-ਬੀ]
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹਨ
- ਵੱਖਰਾ। ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਵਸਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਰਡ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 167 'ਅਜਿਹੇ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਹਿਰਾਸਤ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ'। ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪਾਰਸ 97, 98] [172-; 173--]
    - ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ/ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?
- 10. ਧਾਰਾ 22 (1) ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰੇ। ਹੁਣ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ
- ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 22 (1) ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। [ਪੈਰਾ 100] [174--]
- ਹਿਰਾਸਤ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਹੇਠਾਂ ਆਰਡਰ
- ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਸੀ.ਆਰ. ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪੀ.ਸੀ.
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

- ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਚਿੰਤਤ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜੋ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਧਾਰਾ 167 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
- ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਧਾਉਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 28.08.2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2:45 ਵਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2:15 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਪੀ.ਐਮ. ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ 'ਤੇ, 28.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ (ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ) ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਿਮਾਂਡ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
- ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਹੀ ਹੋਣ ਲਈ. [ਪਾਰਸ 104, 106, 108, 116] [178-ਬੀ-ਡੀ; 179-ਏ-ਬੀ; 181-ਏ]

- ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਇਨ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।
  - ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
  - ਜੋ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

- ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
    - ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ
- ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਹੈ
    - 22 (1) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ
- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀਏ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।
    - ਗੈਰ-ਪਹੁੰਚਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.4.2020 ਤੋਂ 25.4.2020 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।
    - 12. ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੌਕਾ ਹੈ
- ਜੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,
    - ਦਲੀਲ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ
- 28.08.2018 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ
    - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ
- ਹਾਲਾਤ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਲੰਘੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਰਥਾਤ, ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
    - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

H

- ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 30 ਦਿਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 15.04.2020 ਤੋਂ ਹੀ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ
- 28.08.2018 ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 15.04.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
- 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 15.04.2020 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ 15.04.2020 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਰੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ । [ਪੈਰਾ 119] [182--; 183-]
    - ਚਰੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਆਂਧਰਾ ਰਾਜ
    - ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 141: [1986] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1128 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ

- ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ
    - ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਅਪਰਾਧ, ਜਾਂਚ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ
    - ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ। ਜੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ
    - ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਾ ਅਧਾਰ
    - ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 167 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ
    - ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ
    ਜਾਂਚ। ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਉਪਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
    - ਸੰਭਵ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਆਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ।

- ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ
- ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ
    - ਪੁਲਿਸ / ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ / ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 121] [184--]

        - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 28.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ,
- ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 122] [184--; 185-]

        - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 21.04.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
            - 25.04.2020 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ
- 15.04.2020 ਨੂੰ ਅਤੇ 21.04.2020 ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ,
    - ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ 25.04.2020 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ। ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ 30 ਦਿਨ ਹੈ। ਜੇ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 15.04.2020 ਅਤੇ 21.04.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ
    - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167,

- ਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ 15.04.2020 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ।
- ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ
- ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ
- ਸਾਲ 2018। [ਪੈਰਾ 124] [185--]

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁਲਿਸ
  - ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (2) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਯੂਏਪੀਏ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਥਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ
  - 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
  - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
  - 14.04.2020 ਨੂੰ ਐਨ.ਆਈ.ਏ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 125] [185--; 186--]

- ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 30 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਸੋਧ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
  ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 127] [186-]

- ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਰਾਹੀਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਕਿ

- ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਵਜੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਹਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
    - ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨ।
- 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਮਾਂਡ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਕੇ 30 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਰ ਇਹ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ੩੦ ਦਿਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 128] [187--]

- 16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਬੀ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ । ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਐਨਆਈਏ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
    - ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨ, ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ
- ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ
    - ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ, ਫਿਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਦਾ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 128] [187--]

- 17. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ
- ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ। ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
    - ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ,

- ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇਗਾ
- ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ 15.04.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। [ਪੈਰਾ 128] [187--;
- 188--]
    - ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਨ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ
  ਦਿਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਘਰ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਹ 34 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ,
    - ਅਦਾਲਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕੀ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ
    - ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਅਨੁਵਾਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ 28.08.2018 ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
    - ਧਾਰਾ 167. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ
    - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਜਾਂਚ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
      ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸੀਂ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ

- ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਸੀਐਮਐਮ ਸਾਕੇਤ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ੩੪ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ
    - 01.10.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,
- ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
    - ਉਕਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸੀਐਮਐਮ ਸਾਕੇਤ ਨੇ 30.08.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
- ਦੋ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 30.08.2018 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, 30.08.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 01.10.2018 ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 28.08.2018. ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - ਇਹ 28.08.2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.15 ਵਜੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਸੀ.ਐਮ.ਐਮ. ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਗਲੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮ ੪.੩੦ ਵਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ (01.10.2018) ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ,
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ
- ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
    - 01.10.2018 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 01.10.2018 ਤੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟੇ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ

- ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਰਾਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਦੇਸ਼, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 15.04.2020 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

- 25.04.2020. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਵੀ
  - ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਰਿਮਾਂਡ 28.08.2018 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ
  - 2020 ਵਿੱਚ 11 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ
  - ਕਾਨੂੰਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ 14.04.2020 ਨੂੰ ਐਨਆਈਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
  - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ।
  - ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਈ
  - ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
  - ਕਿਸੇ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ। ਹੁਣ ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ

- ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ
  - ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਮਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ
  - ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ ਪਵੇਗਾ।
  - [ਪੈਰਾ 131] [189-ਸੀ-ਐਚ; 190-ਏ-ਐਚ; 191-ਏ-ਐਚ; 192-ਏ-ਡੀ]
    - ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

- ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - 167. ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
    - 167. ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ
- 167 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
    - ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਾਰੇ,
- ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਮਰ, ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਰਗੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ. ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
    - ਮਾਪਦੰਡ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ
- ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਪਾਰਸ 136, 138, 139, 140) [195--]
        - ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ਬਨਾਮ ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ਵੀ. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ
- ਹੋਰ (2014) 2 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2013] 14 ਐਸਸੀਆਰ 713; ਬਿਕਰਮਜੀਤ
        - ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2020) 10 ਐਸਸੀਸੀ 616 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
        - ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ
        - (2018) 10 ਐਸਸੀਸੀ 753: [2018] 11 ਐਸਸੀਆਰ 951; ਅਵਸਥਾ
- ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 10 : [1953] ਐਸਸੀਆਰ
        - 254; ਐਮ.ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਵਿੱਚ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1948 ਮੈਡ 100; ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 292: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 154; ਅਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ
        - v. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 273: [2014] 8 ਐਸਸੀਆਰ 128; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਡਾਲਮੀਆ (2007) 5 ਐਸਸੀ 773 : [2007] 5 ਐਸਸੀਆਰ 561; ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ
        - ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਰਾਜਾਰਾਮ ਖਰੋਟੇ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 559 : [1980] 3 ਐਸਸੀਆਰ 15 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.
        - ਬੁਜ਼ਾਦਜੀ ਬਨਾਮ ਮੋਲਡੋਵਾ 398 ਬਟਰਵਰਥਸ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ
        - ਕੇਸ 42 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

▪ <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2018]	11 SCR 951	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 4
[1986]	2 SCR 1128	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 9
[2013]	14 SCR 713	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 22
[1953]	SCR 254	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 26
[1962]	SCR 915	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 28
[1985]	ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 83	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 44
[1982]	2 SCR 272	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 44
[1978]	2 SCR 621	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 51
[2004]	2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 71	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 56
[1992]	3 SCR 158	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 58
[2012]	8 SCR 993	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 61
[2019]	5 SCR 91	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 62
[1977]	3 SCR 7	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 83
[1987]	3 SCR 84	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 84
[1969]	3 SCR 154	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 101
[2014]	8 SCR 128	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 102
[2007]	5 SCR 561	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 129
[1980]	3 SCR 15	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 129

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ
2021 ਦਾ ਨੰਬਰ 510.

- 2020 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਸਟੈਂਪ ਨੰਬਰ 1707 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 08.02.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
- ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਐਸ.ਆਰ.ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਰੀਸ਼ਾ ਫਰਸਤ, ਸ਼ਾਦਨ ਫਰਸਤ, ਨਿਜ਼ਾਮ ਪਾਸ਼ਾ, ਸ਼ੋਰਿਆ ਦਾਸਗੁਪਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਫਸਾ ਜੀ
ਖਾਨ, ਭਰਤ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।
- ਐਸ.ਵੀ. ਰਾਜੂ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੈਰਿਕਾ ਰਾਜੂ, ਗੁੰਟੂਰ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ, ਬੀ.ਵੀ.

H

- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
    - ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.
- ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।
- 2018 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4 ਮਿਤੀ 08.01.2018 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ਼ ਥਾਣੇ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 153 ਏ, 505 (1 ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
    - ਧਾਰਾ 120 (ਬੀ) ਨੂੰ 06.03.2018 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 13, 16, 17, 18, 18 ਬੀ, 20, 38 ਅਤੇ 40 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਯੂਏਪੀਏ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ 17.05.2018 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 22.08.2018 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - 28.08.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2559 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
- ਸ਼ਾਮ 04:00 ਵਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਪਹਿਰ 02:45 ਵਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਕੇਤ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸੀਐਮਐਮ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:
    - ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4/18
    - ਪੀਐਸ: ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ
    - /: 153/505(1)()/117/34 1 &/ਧਾਰਾ 13/15/17/18/185/20/39/
    - ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40

      ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੌਤਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਵਲਖਾ
    - 28.08.2018
- ਮੌਜੂਦ: ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੰਬਾ ਪਾਂਡੇ, ਰਾਜ ਲਈ .
    - ਆਈ.ਓ. ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੁਸ਼ੀਲ ਵੀ. ਬੋਬੜੇ ਨਾਲ
    - ਏਸੀਪੀ ਗਣੇਸ਼ ਗਵਾਡੇ ਅਤੇ ਡੀਸੀਪੀ ਬੱਚਨ ਸਿੰਘ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੰਜੇ ਗੁਪਤਾ, ਪੀਐਸ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ, ਲੋਧੀ ਕਲੋਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।
- ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੌਤਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਵਲਖਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
    - ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਲ.ਡੀ.
    - ਇਹ 10 ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੁਸ਼ੀਲ ਵੀ ਬੋਡਬੇ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ। 10 ਦੀ ਪਛਾਣ
-

- ਪੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
- ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਾ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ।
- ਸੁਣਿਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੀਐਸ ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਲਕਾਜੀ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਭਾਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਨਗਰ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
- ਸੁਣਿਆ। 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਰਾਜ ਲਈ ਆਈ.ਓ. ਅਤੇ ਏ.ਪੀ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਲਈ।
- ਪੁਲਿਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4/18 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 153ਏ/505 (1) (ਬੀ)/117/34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 13/16/17/18/18ਬੀ/20/39/40 ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਵਿਸ਼ਰੋਨਬਾਗ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੈਮੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਗੌਤਮ ਪ੍ਰਤਾਪ
- ਨਵਲਖਾ ਨੂੰ 28.08.2018 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਪਹਿਰ 2.15 ਵਜੇ ਕਾਲਕਾਜਲ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ/ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
- ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 30.08.2018 ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ
- 30.08.2018 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਨਗਰ, ਪੁਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਸਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ
- ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ।
- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਲਮਦ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।
    - (ਮਨੀਸ਼ ਖੁਰਾਣਾ)
    - ਕਮਿਸ਼ਨਰ/ਐਸ.ਈ./ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਸਾਕੇਤ
    - ਨਵਾਂ।1/28.08.2018"

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮ 04.00 ਵਜੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:

- 2. ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਮਹਿਰਾ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੱਖਣੀ ਪੂਰਬੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਸਾਕੇਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (ਸੀਐਮਐਮ) ਨੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਨਗਰ, ਪੁਣੇ 30 ਅਗਸਤ, 2018 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
-
  - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ (ਪੁਣੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ 2018 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4 ਸਮੇਤ) ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
    - ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਐਮਐਮ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਕੀ ਹੈ
    - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੈ।
  - ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੇ 4.30 ਵਜੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ 28 ਅਗਸਤ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ
- ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
  - ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
  - ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ ਦੇ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਸੀ
    - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ। ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਆਮ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇਗਾ
    - <u>ਆਦੇਸ਼।</u>
- ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਡਾਇਰੀ ਨੰਬਰ 32319 2018 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ <u>ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।</u>
    - <u>ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ</u>[1]. ਰਿੱਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ
    - ਅਤੇ ਪੰਜ ਕਾਰਕੁੰਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ 28.08.2018 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪੰਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ।

- [1] (2018) 10 ਐਸਸੀਸੀ 753

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਏ,

ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਲਾਭ, ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

- ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਾ. ਡੀ. ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ. ਨੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ-
- 40, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
    - "40. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 29-8-2018 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ (ਰੋਮਿਲਾ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, 2018 ਐਸਸੀਸੀ)

- ਔਨਲਾਈਨ 1343) ਚਾਰ ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਓ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।
    - ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਜਾਂਚ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ
    - ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 28.09.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ
  ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ, ਤੁਰੰਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ
    - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਸੀਐਮਐਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ -28 ਅਤੇ 29, 30 ਅਤੇ 31 ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

- ਮਿਤੀ 01.10.2018:

    - 28. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1), ਧਾਰਾ 22 (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ 41 (1) (ਬੀਏ) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਕਈ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, 2018 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
      ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

    - 29. ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 57 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, <u>ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ</u>

- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
    - 30. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ।
- 31. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਵਰੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ
    - ਅਦਾਲਤ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸੀ
- ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ
    - ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਵਰੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।
- (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4425 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ 05.10.2018. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ 15.11.2018 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21.02.2019 ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 13.09.2019 ਨੂੰ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 2019 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 8862 ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - 15.10.2019 ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ/ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
    - 12.11.2019.
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ 14.02.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਹਾ

ਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 16.03.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ,

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
- ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 08.04.2020 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ
- ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 14.04.2020 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਨਆਈਏ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 15.04.2020 ਨੂੰ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21.04.2020 ਨੂੰ, ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

2

5.04.2020 ਨੂੰ ਸੀ ਕਸਟਡੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ੨੬.੦੫.੨੦੨੦ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 11.06.2020 ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

- ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ
- 28.08.2018 ਤੋਂ 01.10.2018. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਨਆਈਏ ਕੋਲ 11 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ
- 15.04.2020 ਤੋਂ 25.04.2020 ਤੱਕ ਅਤੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਤਲੋਜਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ 25.04.2020 ਤੋਂ 12.06.2020 (ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ) ਤੱਕ 48 ਦਿਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਨਆਈਏ ਨੇ 29.06.2020 ਨੂੰ 110 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।
- ਐਨਆਈਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ

ਈ ਨੂੰ 12.07.2020 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 12.07.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 09.10.2020 ਨੂੰ, ਐਨਆਈਏ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ. ਮਿਤੀ 08.02.2021 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ,

- ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਨਆਈਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

- ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਦਨ ਫਰਾਸਤ ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸਵੀ ਰਾਜੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ।

- <u>ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ</u>
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਆਮ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ। ਦੋ ਹੋਣੇ ਸਨ
    - ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਸੈੱਲ ਦੇ ਗਾਰਡ।

- ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ/ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸੀਆਰਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ,
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਮਿਆਦ (ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹਿਰਾਸਤ) ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ <u>ਚਰੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ</u>
    - ਆਂਧ੍ਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼[2], ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਰਫ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।
    - ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ
    - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਉਹ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਿਆਦ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ, ਭਾਵ 28.08.2018 ਤੋਂ 01.10.2018 ਤੱਕ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
    - ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ
    - ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

        - <u>ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ</u>

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਥਿਰ ਹੈ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ

- [2] (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 141

- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ/ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
- ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ, ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਿਆਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ,
- ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ
- ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਡੀ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾ 167 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: (ਏ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
- ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 28.08.2018 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਕਤ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਾਊਸ ਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਿਰਫ
- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਨਾ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸੋਧ ਕੀਤੀ
- ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 167 ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁੱਲ ਹੈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਜੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਲਾਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਰਿਮਾਂਡ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਵੇ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਪਾਇਆ ਹੈ

- ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
- ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰਿਮਾਂਡ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
- ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- <u>ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ</u>

- ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਵੀ. ਰਾਜੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ:
  - ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀਐਮਐਮ, ਸਾਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
    - ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।
  - ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (4) ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।
- ਡੀ. ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
  - ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮਾਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਕੋਡ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਅਖੌਤੀ ਹਿਰਾਸਤ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਇਹ ਮਿਆਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ
- ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ
- 1.10.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 01.10.2018 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘੜੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਈਸਟ. ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ
- ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਲਾਭ ਲਿਆ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 28.08.2018 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ,
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ
- ਉਹੀ ਜੁਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੀਐਮਐਮ, ਸਾਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਈ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ 57 ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।
- ਪੁਣੇ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ। ਧਾਰਾ 56, 57 ਅਤੇ 167 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 57 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
- 167 ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ५੭ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹੈ
- ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿਓ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

- ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਕੇਤ ਕੋਰਟ (ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਦੇਸ਼) ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹੀ ਰਿਹਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਿਆਦ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1 ਦਿਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

- ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ
    - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ- "ਐਕਟਸ ਕਿਊਰੀ ਨੇਮਿਨੇਮ ਰ੍ਰੀਵਬਿਟ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ।
- ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਅਤੇ 21.04.2020. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
    - ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦਲੀਲ ਸਿਰਫ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ <u>ਚੁਗੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ</u>। ਇਹ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ
- 15.04.2020 ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

- <u>ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ</u>

- ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
- ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

    - ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ?

    - ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 28.08.2018 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ

- ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ? ਕੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਏ. ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 1.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ? ਕੀ ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਮਰੱਥ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ?
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 15.4.2020 ਤੋਂ 25.4.2020 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- ਕੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਉਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਿਰਫ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
    - ਨਿਰੰਤਰ ਹੈ?
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
    - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ (ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ.) ਵੀ।
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ। ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਅਤੇ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੋ:
      2. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ
- ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
    - ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ

- (2) ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ"
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਅਧਿਆਇ "ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8੧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 (1) (ਏ) ਤੋਂ 41 (1) (ਡੀ) ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1.11.2010 ਤੋਂ 2009 ਦੇ ਐਕਟ 5 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 43 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
    - ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 48 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
        - 48. ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣਾ। ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
- ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ, <u>ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ</u>
        - <u>ਭਾਰਤ</u>।
- ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ 57 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵੀ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।
- "56. ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। - ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕੇਸ <u>ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜੇਗਾ, ਜਾਂ</u>
- ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।
    - 57. ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। - ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ, <u>ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ</u>
    - <u>ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼</u>, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਤਰਾ <u>ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 24 ਘੰਟੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼</u>
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ।
- ਅਧਿਆਇ V ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਦਾ ਭਾਗ ਸੰਮਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਭਾਗ ਬੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 76 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- 76. ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

  ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ (ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 71 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ।

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
  - ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ. ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਡਿਊਟੀ ਸੀ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਲਲਿਤਾ ਕੁਮਾਰੀ
  - ਬਨਾਮ। 3· ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ –

- ਧਾਰਾ 156 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
  - (156. ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

- ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਥਾਣੇ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
  - ਅਧਿਆਇ ਦਾ।

- ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- ਧਾਰਾ 190 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
  - ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 157 ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
  - ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- 3 (2014) 2 ਐਸਸੀਸੀ 1

- ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
- ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
- ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ, ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਉਹ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ
    - ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ
    - ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ:
- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ-
    - [(ਏ) ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ
- ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ
    - ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ, -
    - () 90 ਦਿਨ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਨਾਲ ਹੈ;
- () 60 ਦਿਨ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ,
    - ਅਤੇ, 90 ਦਿਨਾਂ, ਜਾਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਅ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

- ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱ ਕ ਅਧਿਆਇ;]
- [() ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵੀਡੀਓ ਲਿੰਕ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ;]
- () ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰਫੋਂ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰੇਗਾ

ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਾ.

- [ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ .—ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪੈਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਾ ਦਿਓ।]
- [ਵਿਆਖਿਆ . - ਜੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵੀਡੀਓ ਲਿੰਕ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:]
- [ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਮ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ।]
[(2-ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਾਂ
- ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਉਹ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਉਪਲਬਧ, ਨੇੜਲੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੋ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਾਂ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
- ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ,

- ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਹ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ; ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ
- ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਆਦ
- ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।
- ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

- ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ
- ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।]
- ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ।
- ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਭੇਜੇਗਾ
- ਇਸ ਨੂੰ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।
- ਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ-ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
- ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
    - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
- ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜੇ
- ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿ
    - ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

- ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ4 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ।
    - "16. ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
    - ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਸਿਰਲੇਖ "ਬੀ-ਵਾਰੰਟ ਆਫ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ" ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 75 ਤੋਂ 86 ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
    - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ
    ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ। ਧਾਰਾ 75 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
    - ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ 5 ਦਾ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 2 ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਵਾਰੰਟ
    - ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
    - ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ V ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਰੰਟ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਅਕਤੀ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ ੮੦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਰੰਟ ਲਾਗੂ ਕਰੇ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
    - ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਦਿਖਾਏਗਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 81 ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ:
    - "ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ
    (ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਧਾਰਾ 76 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

- 4 1953 10

- 17. ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦਾ ਆਰਡਰ 38 ਨਿਯਮ 1 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਹਾਲਾਤ[ਸੋਧੋ] ਅਪੈਂਡਿਕਸ ਐਫ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 1 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਵਾਰੰਟ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
- ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਨ ਹੈ
- ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 55 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ। ਫਾਰਮ ੧੩ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਰੰਟ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਲੀਫ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਫਾਲਟਰ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
- ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਫੁਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ, ਫੜੇ ਗਏ ਜਾਂ ਅਸਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ

- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
    - ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:
    - 20. ਹੁਣ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ (2) ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ
- ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
    - ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੇੜਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ।

- ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਘੱਟ ਕਾਰਨ ਹੈ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ. ਇਹ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ
- ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਅਤੇ 61 ਤੋਂ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
- ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
- ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
- ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ
- ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ ਜਾਂ
- ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਬਲਿਟਜ਼ ਕੇਸ (1952 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 75), ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਦਾਚਨ ਜੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ,
- ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਪੂਰਵਕ ਨਿਖੇਧੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਨਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ
- ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮਕਸਦ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਜਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

- ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ।
    - ਵਿਵਾਦਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕੈਂਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - 22 (1) ਅਤੇ (2). ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ
    - ਲੇਖ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- [ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]
- ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., 1973 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 76 ਵਿੱਚ, ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (81) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ., 1898 ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।
- ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਮਦ[5] ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜੋ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਸਨ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- 23 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ
    - ਲਾਈਨਜ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 25 ਜੁਲਾਈ 1960 ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਖਨਊ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।
- ਸਵੇਰ। ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।
    - 28 ਜੁਲਾਈ 1960 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ 25 ਜੁਲਾਈ 1960 ਤੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਇਹ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਮਤ (ਜਸਟਿਸ)
    - ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰੋਆ (ਅਸਹਿਮਤੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ:
        - "...ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ

- [5] ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1506

- ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੌਰਾਨ ਦੂ ਜਾ ਪੜਾਅ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ,
- ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ: ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਲਖਨਊ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ 25 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1 ਵਜੇ ਲਖਨਊ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਨ।
- ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਭਾਵ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਲਖਨਊ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ,
- ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ੨੬ ਵੀਂ ਸਵੇਰ ੧੦.੧੫ ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ
- ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਖਨਊ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। 26 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ
- ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਦੇ ਅਗਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਉੱ ਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1960 ਨੂੰ ਹੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ "ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ" ਜਾਂ "27 ਤਾਰੀਖ" ਦੌਰਾਨ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 24 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 22 (2) ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਘੰਟੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਾਂਗੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 22 (2) ਐਫ ਸੀ
- ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਹਰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਜੋ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ
- ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ" ਦੌਰਾਨ ਸਨ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ 26 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ 27 ਤਰੀਕ ਨੂੰ "ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਕਿਹਾ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ

- ਜਿਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।
- [ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]
- ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
    - <u>ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ</u>
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ 28.08.2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2:15 ਵਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੋਂ
- ਫੈਸਲਾ, ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 2:45 ਵਜੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।
        - ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਸੀਐਮਐਮ, ਸਾਕੇਤ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ।
- ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀ
        - 28.08.2018 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-
- 6. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵਿਨੈ ਨਵਰੇ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ
        - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ 2018 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲ ਏ 1124 (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ) ਵਿੱਚ 5 ਸਤੰਬਰ 2018 ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤਸਨੀਮ ਰਿਜ਼ਵਾਨ ਸਿੱਦੀਕੀ)। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
- ਫੈਸਲੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
        - ਮਨੂਭਾਈ ਰਤੀਲਾਲ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਮਨੂਭਾਈ ਰਤੀਲਾਲ ਪਟੇਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ । ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 314 ਅਤੇ ਸੌਰਭ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸੌਰਭ ਕੁਮਾਰ। ਜੇਲਰ, ਕੋਨੀਲ ਜੇਲ੍ਹ, (2014) 13 ਐਸਸੀਸੀ 436, ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:
        - "9. ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ

- ਸੀ.ਐਮ.ਐਮ. ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
- ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਹੁਲ ਮਹਿਰਾ, ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਸਿੱਖੀ
- ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਸਬੰਧਤ ਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
- 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2.54 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੈਮੋ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹਿਰੂ ਐਨਕਲੇਵ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 2.15 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਕੇਤ ਕੋਰਟ ਕੰਪਲੈਕਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ
- ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਪਹਿਰ 2.45 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਯਾਨੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।
- 10. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ
- ਸ੍ਰੀ ਨਵਲਖਾ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਬੰਧਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਹੈ
- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ,
- ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸ੍ਰੀ ਨਵਾਕਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ
  ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ
  - ਡਾਇਰੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
  - ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਉਹ
  - ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
  - ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚੀਬੱਧ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ

- ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਤਵਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਖ
- ਡਿਊਟੀ ਕੂਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ। ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ
- ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀ) (ਏ) ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ
- ਸੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 28, 29, 30 ਅਤੇ 31 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

- ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸਐਲਪੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 11.08.2020 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
  - "ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ।
  - ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ
- ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ।
  - ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ 08.04.2020 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ
- ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
  - ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ.
  - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲਈ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
  - <u>ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ</u>
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿੰਨੀ ਸੀ?

- ਹਿਰਾਸਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

- ਜੇ. ਰਾਬਰਟ ਲਿਲੀ ਅਤੇ ਰਿਚਰਡ ਏ. ਬਾਲ ਦੇ ਲੇਖ "ਘਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ" ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:
    - "ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ" "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ" ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਰਸੂਲ ਨਾਲ ਡੇਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਵਿੱਚ "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ" (ਗਾਰਡੀਅਨ ਲਿਬਰੇਲਾ) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੋ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
    - ਚਰਚ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਵਾਰਡ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਅੱਗੇ ਜਾਓ ਕਿ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ
    - ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ "ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ" ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਫੀਸ, ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਗੈਲੀਲੀਓ ਗੈਲੀਲੀ, ਫਲੋਰੈਂਟਾਈਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ,
    - ਅਤੇ ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਨੇ "ਦੂਜੀ ਵਾਰ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ" ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ

    - 1633 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ" ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਫਲੋਰੈਂਸ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਿਹਾ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਰੂਸ ਦੇ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ 1917 ਵਿੱਚ 1918 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ
    - ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਈ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ,
    - "ਪਾਬੰਦੀ" ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਪੋਲੈਂਡ, ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ" ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
    - 1970 ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਫ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੋ
    - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1975 ਵਿੱਚ, ਇਟਲੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੋ ਆਈ ਸਰਵਿਜ਼ੀਓ ਸੋਸ਼ਲ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ) ਵਿੱਚ ਅਫੀਦਾਮੇਂਟੋ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਦਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਰੋਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਯੂਰਪੀਅਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ

H

- ਬਾਲਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਵਜੋਂ ਘਰ ਦੀ ਕੈਦ ਨੇ 1983 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਸੁਧਾਰਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਵੱਲੋਂ ਘਰੇਲੂ ਕੈਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ "ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਬ੍ਰੈਸਲੇਟ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।
- ਬ੍ਰਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਮਿਕ ਸਟ੍ਰਿਪ ਪੜ੍ਹੀ ਜਿੱਥੇ "ਸਪਾਈਡਰਮੈਨ" ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ
- ਉਸ ਦੇ ਗੁੱਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ,
- ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਬ੍ਰੈਸਲੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਿਗਨਲ ਛੱਡਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਘਰ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ। ਇਸ ਬ੍ਰੈਸਲੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 150 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਸਿਗਨਲ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ
- ਡਿਵਾਈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਖੋਜ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਆਖਰੀਕਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ
- "ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਨਿਗਰਾਨੀ।

- ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਦਸੰਬਰ 1985 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਸ ਮਰਫੀ ਨੂੰ ਬੀਮਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
- ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਫੈਡਰਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਦੇਖੋ 108 ਐਫ.ਆਰ.ਡੀ. 437, 439 (ਈ.ਡੀ.ਐਨ.ਵਾਈ.)
  - ਫੈਡਰਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ: -
    - ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ 'ਚ ਮੋਰੀਨ ਮਰਫੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
    - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਘਰ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਾਕਟਰੀ ਕਾਰਨਾਂ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਧਾਰਮਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ
- ਕੈਦ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੋ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
- ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਲੇਖ "ਹਾਊਸ ਅਰੈਸਟ" ਵਿੱਚ, ਜੈਫਰੀ ਐਨ ਹਰਵਿਟਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ
- ਹੇਠ ਲਿਖੇ:-
    - "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕੈਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
    - ਫਲੋਰਿਡਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਾਬੰਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕਾਉਂਟੀਆਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਡੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ
    - ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਜ਼ਾ। ਤੀਬਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਈ ਹਫਤਾਵਾਰੀ ਸੰਪਰਕ
    - ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤਕਨੀਕਾਂ ਲਈ ਆਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.
    - ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਪਾਬੰਦੀ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਸਖਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
    - ਕ੍ਰਫਿਊ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
      ਕੇਵਲ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਸਤੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਘਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਬਿਤਾਇਆ ਸਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ
    - ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.
    - ਫਲੋਰਿਡਾ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ "ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਲਈ ਡੂੰਘੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ" ਲਾਗੂ ਕਰੇ
    - ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ... ਕੈਦ
    - ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ। ਫਲੋਰਿਡਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਯੋਗ

- ਕੰਮ ਲਈ ਯਾਤਰਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸਿਖਲਾਈ, ਸਵੈ-ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਿੰਗ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ. ਘਰ ਤੋਂ "ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ" ਵੱਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ "ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਯਾਤਰਾ। ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
    - ਪ੍ਰੀ-ਅਥਾਰਟੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ
    - ਅਗਲੇ ਦਿਨ।
    - ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: -
- "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਰਫੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਘੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਰੇਲੂ ਕੈਦ ਪ੍ਰੋ-ਗ੍ਰਾਮ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਵਾਇਟ 3 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣਵੇਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ
- ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਘਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਿਤਾਈ ਜਾਵੇ
    - ਵੇਟ ਦੀ ਦਾਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ "ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ" ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ. 3" ਵੇਟ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਮੁੜ-ਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਟ ਘਰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਸਾਰੀ ਯਾਤਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸਾਈਟ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
    - ਕੈਦ ਸਿਰਫ ਜਾਨਲੇਵਾ ਸੰਕਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਉਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ
- ਕੈਦ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ
    - ਭਾਈਚਾਰਾ।
- ਕੈਪਸ਼ਨ "ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਟੀਚੇ" ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ: -
- "ਫਿਰ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬੀ ਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
    - ਮਰਫੀ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਉਪਚਾਰਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾ, ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ: ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਹੈ. ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ

- ਅਪਮਾਨਜਨਕ। ਜਨਤਕ ਅਪਮਾਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ....

ਬ

ਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਟਾਕਾਂ ਦੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਵਜੋਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ
    - ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਦੀ ਬੱਚਤ ਵੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਹਨ।

- ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੀ
ਛੋਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਗ੍ਰੋਸ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ: -

    - "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਫਸੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਘਰ ਦੀ ਕੈਦ ਅੱਠਵੀਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬੇਰਹਿਮੀ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਸੋਧ ਪਾਬੰਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਰਾਜ ਨੂੰ। ਜੇ ਘਰ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੂਜਾ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਟੁੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਮੁਫਤ ਕਸਰਤ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਸ਼ੁਦਾ ਪੂਜਾ
    - ਸੋਧ।

    - [ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਰੂਸੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ।]"

- ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਬੁਜ਼ਾਦਜੀ ਬਨਾਮ ਬੁਜ਼ਾਦਜੀ ਵੀ. ਮੋਲਡੋਵਾ; 398 ਬਟਰਵਰਥਸ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਸ 42, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕੋਰਟ ਆਫ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਚੈਂਬਰ), ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਲਡੋਵਾ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 34. ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਲੀਆ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

- "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਰ
- ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਤੀਬਰਤਾ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਜਾਂ
- ਪਦਾਰਥ[ਸੋਧੋ] ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਹੈ
- ਆਰਟੀਕਲ 5 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਉਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ' ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਠੋਸ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਮ, ਮਿਆਦ, ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

- ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ (ਦੇਖੋ ਗੁਜ਼ਾਰਡੀ ਬਨਾਮ ਇਟਲੀ (1980) 3 ਈਐਚਆਰਆਰ 333, [1980] ਈਸੀਐਚਆਰ 7367/76, ਪੈਰਾ 92-
  - 93).
  - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਦੇਖੋ, ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਨਸੀਨੀ ਬਨਾਮ ਇਟਲੀ (ਐਪ ਨੰਬਰ 44955/98) (ਫੈਸਲਾ, 2 ਅਗਸਤ), ਪੈਰਾ 17;
- ਲਾਵੈਂਟਸ ਬਨਾਮ ਲਾਤਵੀਆ (ਐਪ ਨੰਬਰ 58442/00) (ਫੈਸਲਾ, 28 ਨਵੰਬਰ 2002), ਪੈਰਾ 64–66; ਨਿਕੋਲੋਵਾ ਬਨਾਮ ਬੁਲਗਾਰੀਆ (ਨੰਬਰ 2) [2004] ਈਸੀਐਚਆਰ 40896/98, ਪੈਰਾ 60; ਨਾਈਨਸਕੂ ਬਨਾਮ ਮੋਲਡੋਵਾ (ਐਪ ਨੰਬਰ 47306/07) (ਫੈਸਲਾ, 15 ਜੁਲਾਈ 2014), ਪੈਰਾ 53; ਅਤੇ ਡੇਲੀਜੋਰਜੀ ਬਨਾਮ ਅਲਬਾਨੀਆ [2015]
  - ਈਸੀਐਚਆਰ 6858/11, ਪੈਰਾ 75), ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਇਸਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਤੀਬਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅੰਦਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 5 ਦਾ ਅਰਥ.
  - ਸਟਾਰਕ ਬਨਾਮ ਜਰਮਨੀ (2005) ਵਿੱਚ 43 96, [2005] ਈਸੀਐਚਆਰ 61603/
  - 00, ਪੈਰਾ 75 ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਮਾਜ' ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਲੈਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
  - ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਡੀ ਵਾਈਲਡ ਬਨਾਮ ਬੈਲਜੀਅਮ (1971) 1 ਈਐਚਆਰਆਰ 373, [1971] ਈਸੀਐਚਆਰ 2832/66, ਪੈਰਾ 65)।
  - ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-
  - "ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
  - ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਰਿਮਾਂਡ ਸੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਉਪਾਅ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਸੀ।

H

- ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅ

ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਲਈ ਘੱਟ ਦੁੱਖ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ

- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
- ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ
- ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 24 ਘੰਟੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ
- ਇੱਕ ਦਿਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਦੋਂ ਸੌਣਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਕਦੋਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸਫਾਈ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਕਸਰਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਦੋਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਮੈਂ

ਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ.

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੇਟਲੀਅਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਦੇਖੋ ਪੈਰਾ 92, ਉੱਪਰ). ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਵੈਂਟਸ (ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਫਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
- ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ
- ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 5 ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਨਸੀਨੀ (ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ 'ਡਿਗਰੀ' ਅਤੇ 'ਤੀਬਰਤਾ' ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ, ਧਾਰਾ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਕੋ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਚਾਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

- <u>ਭਾਰਤ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ</u>

- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1980 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- "5. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-
    - ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
- ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
    - (ਅ) ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
- ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।
    - ਆਰਟੀਕਲ 22 (3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-
    - “22(3). ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ; ਜਾਂ
    - <u>ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ</u>।
        - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 22 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ <u>ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ</u>[6] ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ
- ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਡਾਕ ਬੰਗਲਾ ਜਾਂ ਸਰਕਟ ਹਾਊਸ ਵਰਗੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਸੀ ਜੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਘਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਲੱਭਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। <u>ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਅਤੇ ਓਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ</u>
    - <u>ਭਾਰਤ (ਯੂ.ਓ.ਆਈ.) ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.</u>[7] ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪੈਰਾ 74 ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ.

- [6] ਏਆਈਆਰ (1985) ਐਸਸੀ 1082
- [7] ਏਆਈਆਰ (1982) ਐਸਸੀ 710

- "74. ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ-

- ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਅਤੇ
- ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਹਟਾਉਣਾ।

- ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਤੱਥ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕਾਨੂੰਨ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਾਅ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ. ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ
- ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
- ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਨੂੰ "ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ" 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। <u>ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ</u>
- <u>ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।</u> ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਜਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਰਗੀਆਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣਾ
- ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੰਡਕਾਰੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ, ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
<u>ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਣਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਦਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ</u>
- <u>ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ</u>। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਵਿਧਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ
- ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਓ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਮ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਵੇ
- ਰਿਹਾਇਸ਼, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ,
- ਇਸ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 'ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ' ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਚੁਕਵਾਂ ਹੈ

- ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਹੈ।
- ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- <u>ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ</u>
- 2019 ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਪਰਾਧ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -
    - "ਜੇਲ੍ਹ ਸਟੈਟਿਸਟਿਕਸ ਇੰਡੀਆ - 2019
- ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ
    - ਜੇਲ੍ਹਾਂ - ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ

- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 2018 ਵਿੱਚ 1,339 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 1,350 ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ 0.82% ਵਧੀ ਹੈ।

- 2. ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ 1,350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 617 ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 410 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 144 ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 86 ਓਪਨ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 41 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 31 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
    - ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 19 ਬੋਰਸਟਲ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 2 ਹੋਰ।
- ਰਾਜਸਥਾਨ (144), ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ (141), ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (131), ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (131) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (106), ਕਰਨਾਟਕ (104) ਅਤੇ ਓਡੀਸ਼ਾ (91)। ਇਹ ਛੇ (6) ਰਾਜ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ 53.11% ਕੰਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
    - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019.
- ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 14 ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (14) ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਮੇਘਾਲਿਆ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਰਗੇ ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
- ਐਨ ਆਈਲੈਂਡ, ਡੀ ਐਂਡ ਐਨ ਹਵੇਲੀ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਦੀਪ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ
    - (62) ਗੋਆ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਡੀ ਐਂਡ ਐਨ ਹਵੇਲੀ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ, ਦਿੱਲੀ, ਲਕਸ਼ਦੀਪ ਅਤੇ ਪੁਡੂਚੇਰੀ ਵਰਗੇ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਨੂੰ।

- ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 96 ਸਬ-ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਰਾਜ/
  ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਗੋਆ, ਹਰਿਆਣਾ, ਮੇਘਾਲਿਆ, ਮਿਜ਼ੋਰਮ, ਨਾਗਾਲੈਂਡ, ਸਿੱਕਮ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਰਗੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪ-ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 15 ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (31 ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ) ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ 6,511 ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (ਨੰਬਰ)
  ਜੇਲਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ) ਹਨ - ਰਾਜਸਥਾਨ (7) (1048), ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ
  - (5) (2018), ਕੇਰਲ (3) (232), ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (2) (280), ਬਿਹਾਰ (2)
  - (152), ਗੁਜਰਾਤ (2) (410), ਦਿੱਲੀ (2) (648), ਕਰਨਾਟਕ (1) (100),
  - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (1) (262), ਮਿਜ਼ੋਰਮ (1) (90), ਓਡੀਸ਼ਾ (1) (55), ਪੰਜਾਬ (1)
  - (320), ਤੇਲੰਗਾਨਾ (1) (250), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1) (420) ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (1) (226) ਅਤੇ ਬਾਕੀ 21 ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹ।
- ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਮਰੱਥਾ 2018 ਵਿੱਚ 3,96,223 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 4,03,739 ਹੋ ਗਈ ਹੈ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ),
  - ਇਸ ਵ੍ਰਿੱਚ 1.90% ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2018 ਵਿੱਚ 4,66,084 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 4,78,600 ਹੋ ਗਈ ਹੈ।
  - ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 2.69% ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ.
- ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ 1,350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ 4,03,739 ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ (1,77,618) ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (ਸਮਰੱਥਾ) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
  - 1,58,986 ਕੈਦੀ) ਅਤੇ ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (45,071 ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ)। ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਓਪਨ ਜੇਲਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7,262, 6,113 ਅਤੇ 6,511 ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ
  - ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (2,20,021) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (2,06,217) ਅਤੇ ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (38,030)
  - ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3,652 ਸੀ।
- ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰੱਥਾ (72 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 60,340 ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਲ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ 14.95% ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।
  - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਹਾਰ (59 ਵਿੱਚ 42,222 ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
    ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ 10.46% ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
  - (131 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 28,718 ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ 7.1% ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ)।
- 4,78,600 ਕੈਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 4,58,687 ਪੁਰਸ਼ ਕੈਦੀ ਸਨ
  - ਅਤੇ 19,913 ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀ ਸਨ।

- 2018 ਵਿੱਚ 117.6% ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 118.5% ਹੋ ਗਈ ਹੈ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ)।
- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (129.7%) ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (123.9%) ਅਤੇ ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (84.4%) ਸਨ। 31 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 56.1% ਸੀ।
    - 2019.
- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (44,603), ਬਿਹਾਰ (39,814), ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (36,798), ਪੰਜਾਬ (24,174) ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (23,092) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਇਹ ਰਾਜ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਲਗਭਗ 56.4% ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।
- 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਦਰ (174.9%) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (167.9%) ਅਤੇ ਉਤਰਾਖੰਡ (159.0%) ਹਨ।
- 16. 31 ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ 6,511 ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ 3,652 ਸੀ (ਕਬਜ਼ਾ ਦਰ: 56.1%)। ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (ਭਾਵ ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ 21,192 ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ 16,261 ਸੀ
- (ਕਬਜ਼ਾ ਦਰ: 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ 76.7%)
    - 17. ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਕੂਪੈਂਸੀ ਦਰ (170.1%) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ (136.1%) ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (127.3%) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (4,174) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (1,758) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (1,569)।
    - ਕੈਦੀ - ਕਿਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਨਸੰਖਿਆ

- 2019
    - ਸਾਲ 2019 ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 18,86,092 ਕੈਦੀ ਦਾਖਲ ਸਨ।
    - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ (4,78,600) ਕੈਦੀ ਬੰਦ ਸਨ। ਦੀ ਗਿਣਤੀ

H

- ਦੋਸ਼ੀਆਂ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਸਾ

ਲ 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1,44,125, 3,30,487 ਅਤੇ 3,223 ਕ੍ਰਮਵਾਰ 30.11%, 69.05% ਅਤੇ 0.67% ਸਨ। ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੁੱਲ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ 0.2% (765 ਕੈਦੀ) ਸੀ।

- ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 1,39,488 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 1,39,488 ਹੋ ਗਈ ਹੈ
    2018 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 1,44,125 ਹੋ ਗਈ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ), ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 3.32% ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।
  - ਕੁੱਲ 1,44,125 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (66.2%, 95,470 ਦੋਸ਼ੀਆਂ) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (27.0%, 38,846 ਦੋਸ਼ੀ) ਅਤੇ ਓਪਨ ਜੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ
    (3.0%, 4,288 ਦੋਸ਼ੀ) 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ।
  - ਸਾਲ 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ (19.2%, 27,612 ਦੋਸ਼ੀ) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (14.1%, 20,253 ਦੋਸ਼ੀ) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (6.3%, 9,096 ਦੋਸ਼ੀ) ਹਨ।
  - 1,44,125 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 325 ਸਿਵਲ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।
- ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ
  - ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3,23,537 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 3,23,537 ਹੋ ਗਈ ਹੈ
    - 2018 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 3,30,487 ਹੋ ਗਈ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ),

      ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਈ ਵਿੱਚ 2.15% ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।
  - 3,30,487 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (50.5%, 1,66,917 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (36.7%, 1,21,342 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ) ਹਨ
    - ਅਤੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (10.6%, 35,059 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ)
  - ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ (22.2%, 73,418 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ) ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਹਾਰ (9.5%, 31,275 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (8.3%, 27,557 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ) ਹਨ
    - 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।
  - 3,30,487 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 91 ਸਿਵਲ ਕੈਦੀ ਸਨ।

- 5. ਨਜ਼ਰਬੰਦ

- ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2018 ਵਿੱਚ 2,384 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 3,223 ਹੋ ਗਈ ਹੈ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ), ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 35.19٪ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।
- 3,223 ਕੈਦੀਆਂ 'ਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (81.4٪, 2,622 ਨਜ਼ਰਬੰਦ) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ।
    - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (9.9٪, 318 ਨਜ਼ਰਬੰਦ) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹਾਂ (6.1٪, 196 ਨਜ਼ਰਬੰਦ)
- ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 38.5٪, 1,240 ਕੈਦੀ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਜਰਾਤ (21.7٪, 698) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
- ਅਤੇ 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ (12.5٪, 404)
    - 6. ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀ
    - . 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ 1,779 ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ 1,543 ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀ ਸਨ।
- . ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀਆਂ 'ਚ 1,212 ਮਹਿਲਾ ਕੈਦੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 1,409 ਬੱਚੇ ਅਤੇ 325 ਦੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 363 ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਨ।
    - ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਉਮਰ-ਸਮੂਹ
        - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਤੀ (2,07,942 ਕੈਦੀ, 43.4٪) 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ-
            - 30 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 30-50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸਮੂਹ (2,07,104 ਕੈਦੀ,
            - 43.3%).
        - 63,336 ਕੈਦੀ (13.2٪) 50 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।
        - 218 ਕੈਦੀ 16-18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੇ ਸਨ।
    - ਸਿੱਖਿਆ
        - 4,78,600 ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1,98,872 (41.6٪) ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਸਾਖਰਤਾ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, 1,03,036 (21.5٪) ਕੈਦੀ ਸਨ
            - ਦਸਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ, 30,201 (6.3٪) ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ
            - ਕੈਦੀਆਂ ਕੋਲ ਡਿਗਰੀ ਸੀ, 8,085 (1.7٪) ਕੈਦੀ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਨ ਅਤੇ 5,677 (1.2٪) ਕੈਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਡਿਪਲੋਮਾ / ਡਿਗਰੀ ਧਾਰਕ ਸਨ।
        - ਕੁੱਲ 1,32,729 (27.7٪) ਕੈਦੀ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸਨ।

- ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦਾ ਨਿਵਾਸ
    - 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ 4,78,600 ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ 90.8% (4,34,564 ਕੈਦੀ) ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੈਦੀ (8.0%, 38,428 ਕੈਦੀ) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੈਦੀ (1.2%, 5,608 ਕੈਦੀ) ਸਨ।
    - 1,44,125 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 92.4 ਫੀਸਦੀ ਦੋਸ਼ੀ (1,33,228 ਕੈਦੀ) ਹਨ
        - ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 6.1% (8,726 ਕੈਦੀ) ਅਤੇ 1.5% (2,171 ਕੈਦੀ) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।
    - ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ
      31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ (15.5%, 1,353 ਦੋਸ਼ੀ), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਲੀ (9.8%, 855 ਦੋਸ਼ੀ) ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (9.2%, 800 ਦੋਸ਼ੀ) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
    - 3,30,487 ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 90.2% (2,98,208 ਕੈਦੀ) ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਦਕਿ 8.9% (29,300 ਕੈਦੀ) ਅਤੇ
      0.9% (2,979 ਕੈਦੀ) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।
    - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ (16.0%, 4,675 ਕੈਦੀਆਂ) ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (11.8%, 3,470 ਕੈਦੀ) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ (11.8%, 3,453 ਕੈਦੀ) ਹਨ
        - 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।

Year	No. of prisons at the end of the year	No. of foreign prisoners	Share of foreign prisoners
2017	4,50,696	4,917	1.1%
2018	4,66,084	5,168	1.1%
2019	4,78,600	5,608	1.2%

- ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (ਹਰ ਸਾਲ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ) 2018 ਵਿੱਚ 5,168 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 5,608 ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ 8.51% ਵਧੀ ਹੈ।
- ਕੁੱਲ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ
    - ਇਹ 2018 ਵਿੱਚ 1.1% ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 2019 ਵਿੱਚ 1.2% ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ (31 ਤਰੀਕ ਤੱਕ)।

      ਹਰ ਸਾਲ ਦਾ ਦਸੰਬਰ)।
- ਸਾਲ 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਵਾਲੇ 5,608 ਕੈਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ 4,776 ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ 832 ਔਰਤਾਂ ਸਨ।

- 4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕ ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 38.7% (2,171 ਕੈਦੀ) ਦੋਸ਼ੀ, 53.1% (2,979 ਕੈਦੀ) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਅਤੇ 0.7% (40 ਕੈਦੀ) ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸਨ।

    - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ (67.7 ਫੀਸਦੀ, 1,470 ਦੋਸ਼ੀ) ਤੋਂ ਸਨ।
- 2019 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨੇਪਾਲ (10.5%, 228 ਦੋਸ਼ੀ) ਅਤੇ ਮਿਆਂਮਾਰ (7.1%,155 ਦੋਸ਼ੀ) ਦੁਆਰਾ।

        - ਜੇਲ੍ਹ - ਬਜਟ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ

    - ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2019-20 ਦਾ ਕੁੱਲ ਬਜਟ 6818.1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਅਸਲ ਖ਼ਰਚਾ ' ਸੀ
- 5958.3 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2019 ਦੇ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਬਜਟ ਦਾ 87.39% ਹੈ-
    -
- ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2019-20 ਦੌਰਾਨ ਕੈਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ 2060.96 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2019-20 ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਖਰਚੇ ਦਾ ਲਗਭਗ 34.59% ਹੈ।
- ਕੈਦੀਆਂ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਲਗਭਗ 47.9% (986.18 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ)
        - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ 4.3% (89.48 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ), ਭਲਾਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ 1.0% (20.27 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ), ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ 1.1% (22.56 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਅਤੇ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ/ ਵਿਦਿਅਕ ਸਿਖਲਾਈ 'ਤੇ 1.2% (24.20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ।
- 4. ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੁੱਲ ਖਰਚ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰਿਆਣਾ
        - ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 2019-20 ਦੌਰਾਨ ਕੈਦੀਆਂ (100.0%, 272.62 ਕਰੋੜ) 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ (88.1%, 152.24 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ (66.2%, 310.02 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਨੰਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
- 5. ਸਾਲ 2019 ਦੌਰਾਨ 1,350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 269 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ/ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

    - 1,350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 808 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਸੀ।
- 7. 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਤੱਕ ਕੁੱਲ 33,537 ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਸਟਾਫ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 60,787 ਸੀ।
- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਪਰਾਧ ਰਿਕਾਰਡ ਬਿਊਰੋ (ਐਨਸੀਆਰਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਨ। ਸਾਲ ਤੱਕ ਕੁੱਲ 1350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸਨ

H

- 1350 ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 617 ਸਬ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 410 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 144 ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
- ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 86 ਓਪਨ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 41 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 31 ਮਹਿਲਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ, 19 ਬੋਰਸਟਲ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 2 ਹੋਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹਨ।
    - 49. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ
- 31 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ 2019 ਵਿੱਚ ਇਹ 118.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਹੈ ਮਰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾਜਨਕ। ਦਰਅਸਲ, 2019 ਦੌਰਾਨ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 18,86,092 ਕੈਦੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ 4,78,600 ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ
- 31 ਦਸੰਬਰ, 2019 ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰ ◌ਾ◌ं ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3,30,487 ਸੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 69.05 ਸੀ
- ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ। ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ
- 174.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 167.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 100 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ 174 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅੰਕੜੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

- ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੀੜ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਜਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਰਕਮ (6818.1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ) ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 19 ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ <u>ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ,</u>[8] ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਹਿਰਾਸਤ ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜੁਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ
    - ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪਛਾਣ
    - ਕੈਦ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ
    - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ. ਸ਼ਬਦ "ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ"

- [8] ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 597

- ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਜਨਮਸਿਦ੍ਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ
- ਵੰਚਨਾ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲ੍ਲਾਵਾ ਤੱਤ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਰਥ ਾ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ
- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਟੱਲ ਮੂਲ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਜ਼ਾਦੀ।

- ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਯਸਾਯਾਹ ਬਰਲਿਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭਾਸ਼ਣ, "ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦੋ ਸੰਕਲਪ" ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ
- ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ:-
    - "'ਨਕਾਰਾਤਮਕ' ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ
    - ਮੈਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ
- ਬੱਸ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
    - ਲੋੜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਇਹ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਹਰ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਮੈਂ
- ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ 10 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ, ਜਾਂ
    - ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਹੇਗਲ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੁਲਾਮ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਹਾਂ. ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ
- ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ
    - ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ 'ਆਰਥਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ' ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਮਰੁਤਬਾ, 'ਆਰਥਿਕ ਗੁਲਾਮੀ' ਵਰਗੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ
- ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਦੀ ਰੋਟੀ, ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ
    - ਸੰਸਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ - ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੁੰਦਾ. ਜੇ ਮੇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
- ਲੰਗੜਾਪਨ ਮੈਨੂੰ ਦੌੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

- ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਅਸਮਰੱਥਾ
- ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ,
- ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,

- ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
  - ਮੇਰੀ ਗਰੀਬੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਮੇਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ (ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ) ਜੇ ਮੈਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ. ਜੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ
  - ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

    ਬੇ

    ਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ, ਮੈਂ ਆਰਥਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰੂਸੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਿਰਫ ਬੁਰੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
  - ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਗੈਰ-ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
  - ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ।

- ਦਰਅਸਲ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।
  - ਇਹ ਇਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ. ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
- ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ
  - ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸੰਗਠਿਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
  - ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਰਾਜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਟੀਚਾ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕੀਮਤੀ, ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ
  ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣਾ

- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹੇਗਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੱਲਦਾ ਹੈ
ਦਲੀਲ।
-
    - <u>ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਲਜ਼ਮ ਲਈ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।</u>
- ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਐਮ.ਟੀ. ਜੋਏ ਇਮੈਕੂਲੇਟ 9 ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 3 ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
- ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ। ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 13 ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:
    - ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 209 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਵੀ। ਧਾਰਾ 309 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
    - ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ। ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
- ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਕੇਸ [(1977) 4 ਐਸਸੀਸੀ 551 : 1978 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 10 : ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 47] ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
    - "ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਆਰਡਰ". ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ
    - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।
- ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਦੇ 6-11-2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ
    - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜੋਏ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

- [9] (2004) 5 729

- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਏ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
    - ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ
    - ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਆਫ ਸੈਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 439
    - ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

- <u>ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਸੈੱਲ ਬਨਾਮ ਅਨੁਪਮ ਜੇ ਕੁਲਕਰਨੀ</u>[10], ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:-
    - ਹੁਣ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 57 ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ 57 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ।
    - ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।
    - ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੇ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
    - ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ। ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। <u>ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ</u>
- <u>ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ</u>
    - <u>ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।</u>"
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
  ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 439 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

[10] (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ

H

- ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ ੪੩੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ
- ਧਾਰਾ ੪੩੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (5) ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹਨ
- ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ।

- ਕੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਧਾਰਾ (167) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ

ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

- 61. ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੂਭਾਈ ਰਤੀਲਾਲ ਪਟੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
- 5. ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [11]. ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 24 ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
  - "(24) ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੰਮ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ
  - ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ੨੪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
- ਘੰਟੇ। ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਭੇਜਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ
  - ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਾ ਕਰੇ
  - ਰਿਮਾਂਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਕਿਹਾ:

- [11] (2013) 1 ਐਸਸੀਸੀ 314

- "31. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰਕੀਤਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਏ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
- ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
- ਬੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ [(1972) 3 256 : 1972 () 481: 1971 2197] ਅਤੇ ਕਾਠੂ ਸਾਨਿਆਲ [(1974) 4 ਐਸਸੀਸੀ 141:
- 1974 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 280), ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
- ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘਾਟ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ
- ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਸੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

- ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਯੂ.ਯੂ. ਲਲਿਤ, ਜੇ.) ਨੇ ਦੋ ਦੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਗੰਭੀਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂਚ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਰਾਹੁਲ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।[12] ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ
    - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:
        - "(21) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
        - ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 19 ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
          "(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
        - ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਾਂਗੇ:
  ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ
    - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਝੂਠ ਬੋਲੋ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗੀ।
        - ਕੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ) ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ (167) ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੀ.ਸੀ.? ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗਿਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

[12] (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ

H

- 64. ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।
    - ਸੁਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 167 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ ੧੬੭ (੨) ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਗੌਰ ਕਰੀਏ। ਆਓ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਧਾਰਾ ੪੩੯ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ
    - ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ
    - ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਓ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ
- ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰ 80 ਦਿਨ ਬਿਤਾਏ, ਉਹ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
    - ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਯਾਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼
- ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
    - ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ।
- ਆਓ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ
    - 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ 10 ਦਿਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ 5 ਦਿਨ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਅਕਤੀ

- ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਏ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੯੭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਲ ਹੈ
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ
- ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, (ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਬੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ
- ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਨ।

- ਇਸ ਲਈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਸਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ।
  - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਹੋਵੇਗੀ
  - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ (ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1506 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
  - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਡਿਫਾਲਟ
  - ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼
  - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ੧੯੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।
    - <u>ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਆਰਡਰ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 167 ਕਰੋੜ ਰਪਏ। ਪੀ.ਸੀ.?</u>

- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 57 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
  - ਧਾਰਾ 57 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਜੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ , ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ।

- ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਘਾਟਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 28.08.2018 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ੩੦.੦੮.੨੦੧੮ ਨੂੰ ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 48)। ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 57 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ:
    - ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ
        - ਵਾਜਬ ਹੈ।
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ।
- ਹੁਣ, ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ 'ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ' ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

- 73. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵਿਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ 167 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ? ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ
    - ਇਸ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼' ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ? ਕੀ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ?

- ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: (ਪੈਰਾ 11 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 15)
    - "(11) ਸ੍ਰੀ ਨਵਰੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਵਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ

- ਰਿਮਾਂਡ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।
- "(15) ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਸਥਾਨ ਜੋ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (2) ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਡਾਇਰੀ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਪੀ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ' ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਇਸ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਹੈ
  - ਰਿਮਾਂਡ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 167 (1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ
- ਅਜਿਹਾ 'ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ' ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ
  - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 15 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿਨ। ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦਾ ਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਹੁਣ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ। ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ, ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ/ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ? ਜੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋਵੇਗੀ
- ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
  - ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ (1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੜੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।
- ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚਾਰੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ 167 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:
- "(12) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ
- (2) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ
    - ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹੋ। ਧਾਰਾ 57 ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
- ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
- ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
    - ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
    - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
    - "(13) ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਓ) ਨੂੰ ਮਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸ਼ਬਦ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।
    - ਸਮੁੱਚਾ।

- ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ
    - ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
        - <u>ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
    - "(428) ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੀ ਗਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।—ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ
    - ਮਿਆਦ [, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੈਦ ਨਾ ਹੋਣਾ,]
    - ਉਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
    - ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੇਗਾ ਬਾਕੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ:
    - [ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 433-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ
- ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।]"
- ਜੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?
- ਇੱਕ ਵਾਕ ਦੁਆਰਾ?
- ਕੀ ਧਾਰਾ ੪੨੮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
- ਧਾਰਾ 428 ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਐਨ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ ਆਦਿ <u>ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।</u>[13]. ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ

- [13] ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 1096

- ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ 18.12.1969 ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ
- ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:
    - "ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 428 ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ,
    - ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ
    - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

- ਉਸੇ 'ਉਸੇ ਕੇਸ' ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ।

- 84. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ[14] ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕਿ ਕੀ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੋਰਟ ਮਾਰਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: -
    - "(12) ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਕੇਸ ਦੀ 'ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ' ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਜਾਂਚ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (ਐਚ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਕੋਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-
    - '2 (ਐਚ) 'ਜਾਂਚ' ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਜ਼ਾਬਤੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ

- ਐਚ [14] ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 1646

- ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

ਮਾ

ਰਸ਼ਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

- ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਰਸ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।
  - ਉਸ ਜੁਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
  - ਜਾਂਚ ਅਧੂਰੀ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ
  - ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਰਿਮਾਂਡ ਜੋ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ (ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨ) ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਠੀਕ ਸੋਚੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਪਹਿਲੇ ੧੫ ਦਿਨ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਿਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
  - ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟ-ਆਫ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
  - ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ

ਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਦੇਖੋ ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 1096)

- ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। (ਦੇਖੋ ਏਆਈਆਰ 1987 ਐਸਸੀ 1646)

H

- 88. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 428 ਅਧੀਨ 'ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ' ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

    - 89. ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਿਰਾਸਤ (ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ/ਹਿਰਾਸਤ), ਜੇ ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,
- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ / ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ।
ਧਾਰਾ 428.
- <u>ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ</u>
    - <u>ਧਾਰਾ 167 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਪੀ.ਸੀ.</u>

        - 90. ਹੁਣ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 167 (3) ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ
- ਆਦੇਸ਼, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ
    - ਪਿਛਲਾ ਕੋਡ (1898), ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਦੁਬਾਰਾ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ
- ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੱਲ।

    - 91. ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲਓ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, (ਯੂਏਪੀਏ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ)। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ. ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੈ
- ਕ੍ਰਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ' ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ/
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ' ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

- ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ
  167, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ
  - ਆਦੇਸ਼। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

- <u>ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ</u>
  - ਹੁਣ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ
    - ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਸੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਬਲਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (1986 (3) ਐਸਸੀਸੀ 141)। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. (ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ) ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ (((1992) 3 141 ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੌਰਾਨ
    - ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ

      ਹਿਰਾਸਤ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
    - ਕਿਸੇ ਰਿਮਾਂਡ ਹੋਮ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ।
  - ਪੁਲਿਸ ਹਿਰ੍ਰਾਸਤ੍ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇ੍ਕ ਈ ਹਿਰਾਸ੍ਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅੰਤਰ੍ ਹੈ ? ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿਰਾਸਤ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 'ਹਿਰਾਸਤੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ' ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।
    - ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਹਿਰਾਸਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਫ ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ
    - ਨਿ੍ਆਂਇ੍ਕ ਹਿਰਾਸ੍ਤ੍ ਵਿੱਚ ਕਿ੍ਸੇ ਵਿਅਕ੍ਤੀ ਤ੍ੱਕ ਪ੍ਹ੍ੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿ੍ਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ੍ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ
    - ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ

H

- ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

- 96. ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ। ਐਮ.ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਮਨ ਅਤੇ ਹੋਰ[15], ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ:

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਧਾਰਾ (167) ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 344 ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ
- ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੀ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੈਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇਕ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਉਹੀ ਸੂਬਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
    - ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ; ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- [ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ]
    - 97. ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਭਾਵੇਂ ਰੋਕਥਾਮ ਸਬੰਧੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਘਰ
- ਰੋਕਥਾਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ,
        - ਧਾਰਾ (167) ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

- [15] ਏਆਈਆਰ 1948 ਮੈਡ 100

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਲੈਣਾ
  ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 28.08.2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ
  - ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ
  - ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਆਮ ਦੁਸ਼ਮਣੀਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗਾਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ
  - ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।
  - ਧਾਰਾ ੧੬੭ 'ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ'। ਜੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ
  - ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ:

- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28/10/2018 ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
  ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।
- ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ 4 ਹਫਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਐਨਆਈਏ ਅੱਗੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
  - 14/04/2020 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ।
  - ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:

- ਸੀਐਮਐਮ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਖਰਕਾਰ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ 28.08.2018 ਤੋਂ 01.10,2018 (ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ) ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,
- ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ..."
- ਇਹ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:
- "ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਜੋਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ/ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ:
- ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 28.08.2018 ਤੋਂ 01.10.2018 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
- ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।
- <u>ਕੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ (167) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ/ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ?</u>

- ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 01.10.2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
    - ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ। ਇਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ। ਹੁਣ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 22 (1) ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
    - ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 22 (1) ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ।

- ਹੁਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ,

- ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ : ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਅਤੇ ਹੋਰ;[16]. ਇਸ ਵਿੱਚ,
- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।
- ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਬੀ ਪਰ
- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ
- ਹਿਰਾਸਤ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ ੩੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਨ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ੨੨ (੧) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਉਹ ਹੈ
- ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ:-

    - "12. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ।
    ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਪੜਾਅ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਰਾਜ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਟੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
    - ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
    - ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਧੂ ਲਿਮਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਜਾਂ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।
    - ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ
    ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ
    - ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਧੂ ਲਿਮਯੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ ਵਿੱਚ ਅਰਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ;[17]ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: -

---

- [16] (1969)1 292
- [17] (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 273

- 8.2. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ,
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿਓ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
- ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ
- ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ।

- 8.3. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਪਸ ਦੀਕਸ਼ਿਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

- ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ
    - ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਦੇਣਾ, ਆਦਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ, ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ
- ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਣਗੇ
    - ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ।

- ਪੈਰਾ 8.2 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 41 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ
    - ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣਾ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੪੧ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਯੰਤਰਿਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਲੋੜ ਹੈ।

- ਹਿਰਾਸਤ ਗਜ਼ਰਿਆ ਹੇਠਾਂ ਆਰਡਰ ___ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਸੀ.ਆਰ. ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪੀ.ਸੀ.

- ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
  - ਰਿਮਾਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ
  - ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ
  - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ
  - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਓ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ੫ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
  - ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ? ਇਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾ
  - 167 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ
  - ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਇੱਕ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
  - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:
    - ਅਸੀਂ ਜੋ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਜਾਂਚ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਚ
  - ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
  - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ' ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

- 105. ਹੁਣ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਮੋੜ ਦੇਵੇਗਾ।

- 106. ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ। ਏਥੇ
  - ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਓ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਧਾਉਣਾ।
- 107. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 28.08.2018 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2:45 ਵਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2:15 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ 2:45 ਵਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ: -

  - 4. ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ 2:25 ਵਜੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ. ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਰਾਹੁਲ ਮਹਿਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:
  - ਦੁਪਹਿਰ 2:45 ਵਜੇ ਆਰਡਰ ਕਰੋ:
  - "1. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸੇਹਬਾ ਹੁਸੈਨ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- ਪੀ.ਐਸ. ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 4/2018 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ,
  - ਪੁਣੇ।

  - ਨੋਟਿਸ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਹੁਲ ਮਹਿਰਾ, ਜੋ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਣਗੇ।

- 3. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
  - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।
  - [ਇਹ 29.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਫੈਸਲਾ.]

- ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ 'ਤੇ, 28.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ (ਸ਼ਾਮ 4 ਵਜੇ) ਜਦੋਂ
    - ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕੁਰਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਰਾਹੀਂ ਰਿਮਾਂਡ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਆਰਡਰ।

- ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 28.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਓ। ਉਪਰੋਕਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: -
    - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।
    - ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸੀਐਮਐਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ (ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਵਿਸ਼ਰਾਮਬਾਗ, ਪੁਣੇ ਵਿਖੇ ਦਰਜ 2018 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 4 ਸਮੇਤ) ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ
    - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਕੀ ਹੈ
    - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੈ।

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ (29.8.2018) ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

- ਹੁਣ, ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 29.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ (ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੈਰਾ 6 ਦੇਖੋ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ 29.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਕਿਹਾ ਹੈ।

      ਅੱਜ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਐਮਐਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। <u>ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ</u>
    - <u>ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹੇਗਾ।</u>
    - ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
      ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਐਮਐਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ 2:15 ਵਜੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ
    - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ।

- 113. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 30.08.2018 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਮੁਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
  - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਡਿਕਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।
- ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।
  - ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 28.09.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 01.10.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: - ਪੈਰਾ 5
    - 5. ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ 2:15 ਵਜੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ
    - ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ "ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ (ਸੀਐਮਐਮ) ਦੁਆਰਾ 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ
- ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - ਧਾਰਾ 165 ਅਤੇ 166 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ 28 ਅਗਸਤ 2018 ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਐਮਐਮ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ
- ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀਏ) ਸੀਆਰਪੀਸੀ
  - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਆਖਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ
- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ 22 (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ
  - 167 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 57 ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ
  ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ
    - ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।
- ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
  2018 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 84 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
    - ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ-
    - ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ
    - ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਈ। ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ
    - ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ। ਜੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ
    - ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ
    - ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਗਈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ
    - ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 41 (1) (ਬੀਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ।
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਧਾਰਾ 41 (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਬੀ.ਏ.) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.
- ਇਹ ਮਧੂ ਲਿਮਯੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ
    - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ
      ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੀ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਸੀ।

- ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.4.2020 ਤੋਂ 25.4.2020 ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

- ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦਲੀਲ ਹੈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ
    - ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੌਕਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ
    - ਧਾਰਾ 167 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 28.08.2018 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ
    - ਡੀ ਰਿਮਾਂਡ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਘਰ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦਲੀਲ, ਅਰਥਾਤ,
    - ਅਪੀਲੁਕਰਤਾ ਦਾ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, 15.04.2020 ਨੂੰ ਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਿਹਾ
    - 25.04.2020 ਤੱਕ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
    - ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਤਹਿਤ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਕੇ 30 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ
    - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 15.04.2020 ਤੋਂ ਹੀ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ 28.08.2018 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 15.04.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
- 15.04.2020 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ

- 15.04.2020 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ 90
  ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਿਰਫ 15.04.2020 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਛਗੰਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -
  - ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਬੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ
- ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ (ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਹਿਰਾਸਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ
- ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ/ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੀ ਹਿਰਾਸਤ ਪੁਲਿਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ
- ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਮੁੱਖ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਰਾਹੀਂ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।
  - ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ 30 ਦਿਨਾਂ / 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਸੈੱਲ (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰੋਕ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (2) (ਡੀ) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
- 15 ਦਿਨ ਜਾਂ 30 ਦਿਨ ਵੀ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।
- ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
- ਕਿ 14.04.2020 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਨਆਈਏ ਯਾਨੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 21.04.2020 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ
- ਹਿਰਾਸਤ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਬੀ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ

- ਏ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਕਿਉਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ 34 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਗਿਣਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 28.08.2018 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਕਰਣ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ
- ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਘੰਟੇ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 2:15 ਵਜੇ ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ
- ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

- ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

- ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ
  - ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
- ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 167 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਉਪਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
- ਹਾਲਾਤ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ
  - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਚਾਰ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਨ ਪੁਲਿਸ/ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ / ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ

- ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 28.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ

- ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਹੋਵੇਗਾ

ਬਾ

ਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

- ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ੧੦ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਡਾਟਾ/ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 21.04.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ 25.04.2020 ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ
  - 15.04.2020 ਨੂੰ 7 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 21.04.2020 ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ
  - ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ 25.04.2020 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸਿਰਫ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ,
  - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ 30 ਦਿਨ ਹੈ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 15.04.2020 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ
  - 21.04.2020. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 , ਉਸ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ 15.04.2020 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ
  - ਸਾਲ ੨੦੧੮ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
  - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

  - ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (2) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

- ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਥਾਂ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
- ਐਨ.ਆਈ.ਏ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਤਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੰਗ ਯੋਗ ਹੈ।

- ਯੂ.ਏ.ਪੀ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਡੀ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

  - (2) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ
  - ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੋ, -
  - (ਓ) "ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨ", "ਨੱਬੇ ਦਿਨ" ਅਤੇ "ਸੱਠ ਦਿਨ" ਦੇ ਹਵਾਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਤੀਹ ਦਿਨ", "ਨੱਬੇ ਦਿਨ" ਅਤੇ "ਨੱਬੇ ਦਿਨ" ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ

- (ਅ) ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ:-
  - ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ, ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 180 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ:
  - ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸੇਗਾ।
- ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਨੂੰ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- 30 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਸੋਧ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੈ
  - ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

- ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁਲਿਸ ਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਣੂ ਹੈ

- ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ, ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਮਾਂਡ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ 30 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (1992) 3 ਐਸਸੀਸੀ 141 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ
- ਯੂਏਪੀਏ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨੰਬਰ
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ੩੦ ਦਿਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) (ਬੀ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਡੀ ਇਹ ਅਨੁਪਮ ਕੁਲਕਰਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

- ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਆਈਏ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਹਿਰਾਸਤ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ
- ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 (2) ਪਰੀ ਮੈਟੇਰੀਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 3946 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ
  ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਰ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14.04.2020 ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

- ਰਿਮਾਂਡ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 15.04.2020 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ
  ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਮਾਂਡ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 7 ਦਿਨਾਂ ਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ, ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ

- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ 15.04.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।
- (2007) 5 773 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਿਨੇਸ਼ ਡਾਲਮੀਆ[18] ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੂ ਵੀ ਹਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ। ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ
    - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਬੀਆਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਚੇਨਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਕਲਕੱਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੀਬੀਆਈ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
- ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਕੇਸ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੀ
    - ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ੧੩.੦੩.੨੦੦੬ ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ
- ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
    - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੇਨਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੰਘ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ
- ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ
    - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 90 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 27.02.2006 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਚੇਨਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਿਆਦ
- ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 27.02.2006 ਤੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸੀਬੀਆਈ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 13.03.2006 ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ
    - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ

- [18] (2007) 5 ਐਸਸੀ 773

- ਚੇਨਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਕ

ਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ

- ਚੇਨਈ ਵਿੱਚ ਸੀਬੀਆਈ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
- ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਰਾਜਾਰਾਮ ਖਰੋਟੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।[19] ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ
- ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਜੁਰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

- ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਮਾਂਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ।
- <u>ਜਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਉਹ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਨ।</u>
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।
  ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਘਰ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
    - ਪਰ ਹਿਰਾਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇਹ 34 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ।
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਈ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਂਟਰੀਆਂ ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ।
    - ਤੱਥ, ਅਦਾਲਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕੀ ਸੀ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ।
    - ਫਿਰ ਵੀ ਐਫ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - 28.08.2018. ਜੋ ਗੱਲ ਉਚਿਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।
    - ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂਚ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ
    - [19] (1980) 2 559

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
- 4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.08.2018 ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ
- ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।
    - ਸੀਐਮਐਮ ਸਾਕੇਤ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ੩੪ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- ਦਿਨ। 01.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
    - ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਸੀਐਮਐਮ ਸਾਕੇਤ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ 30.08.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 30.08.2018 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, 30.08.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 01.10.2018 ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 28.08.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ੨.੧੫ ਵਜੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
    - 28.08.2018 ਨੂੰ। ਸੀ.ਐਮ.ਐਮ. ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਗਲੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 4.30 ਵਜੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ
    - ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਰਿਮਾਂਡ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ।

- ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਨ

ਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ (01.10.2018) ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਇਸਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ

- 01.10.2018 ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- 01.10.2018 ਤੱਕ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
- ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਫਿਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ੨੪ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ
- ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ। ਜੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅ

ਪੀਲਕਰਤਾ, ਫਿਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ 24 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ

- ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ
- ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਰਾਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ
- ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਦੇਸ਼, ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।
- 5.

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 15.04.2020 ਤੋਂ 25.04.2020 ਤੱਕ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਵੀ

- ਧਾਰਾ 43 ਤਹਿਤ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ
- ਯੂਏਪੀਏ ਦੀ (ਡੀ) (2) ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਕੇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਰਿਮਾਂਡ 28.08.2018 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 11 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ
- 2020 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਏਪੀਏ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 43 (ਡੀ) (2) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
- ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, 14.04.2020 ਨੂੰ ਐਨਆਈਏ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਹੈ।

H

- 6. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 56 ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - 57 24 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ
  - ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਰਿਮਾਂਡ
  - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ
  - ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਹੇ ਸੁਥਾਨ 'ਤੇ ਰੋਂਦ ਨੂੰ ਰੋਲਿੰਗ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜ਼ਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।
  - ਇੱਥੇ ਹੀ ਅਸੀਂ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 292 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 22 (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ
  - 32. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਿਮਾਂਡ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਟੀਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
  - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- 7. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੀ
  - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। [ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਐਸਟੋਪਲ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
  - ਠੀਕ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 20)। ਪਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਧਾਰਾ 167 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

- [20] (2020) 10 ਐਸਸੀਸੀ 616

- <u>ਗੰਢ ਹੋਰ ਸਖਤ ਹੋ ਗਈ</u>

- ਹੁਣ, ਦਲੀਲ, ਜੋ ਬਚੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
    - ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਰਾਹੀਂ ੩੪ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
    - ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਛਾ
    - ਅਸਲ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ੯੦ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ
      ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 29.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਾਂਗੇ:
    - "ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ.
    - ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।
    - ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।
    - ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ 5.9.2018 ਤੱਕ ਜੁਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
    - ਅਸੀਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡਾਕਟਰ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨੂ ਸਿੰਘਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ,
    - ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਧਾ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਵਜੋ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਵਰਾ ਰਾਓ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਫਰੇਰਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਨੋਨ ਗੋਂਸਾਲਵੇਜ਼, ਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਤਮ ਨਵਲਖਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਧਾ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
    - ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
    - ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 6.9.2018 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

- 134. ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਨਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ,
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੰਨਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀਆਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਸੀ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ. ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ,
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਜਨਤਾ
    - ਸੀ ਇੰਟਰਸਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਧਾ ਭਾਰਦਵਾਜ) ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕੈਦ ਦੇ ਨਰਮ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।
    - ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਵੰਚਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਹੈ।
- ਹੁਣ, ਇੱਥੇ, ਸਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ[ਸੋਧੋ] ਇਕ ਪਾਸੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 34 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘਰ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਫਾਲਟ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ
- ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
    - ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।
- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ
    - ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡ ਕੇ. ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ
- 29.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ

- ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 167 ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
- ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਐਮਐਮ, ਸਾਕੇਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੋਵੇਗੀ
- ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਟਾਓ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ
- ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਘਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ
- ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਹੈ. ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ
    - 167 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਡੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
- ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
    - ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ ੧੬੭ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
- ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ
    - ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਮਰ, ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਰਗੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
    - ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ। ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ੩੦੯ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ।
- ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
    - ਜੇਲ੍ਹਾਂ।
- ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

